

DĨ HÒA VI QUÝ

Thái độ của bậc trượng phu, đầu đội trời chân đạp đất, làm việc quang minh chính đại, ngồi không quên nhà, đi không quên nước, thì dù có bị phê bình, cũng chẳng có gì làm cho tinh thần nao núng. Nếu làm việc quang minh chính đại mà được hoan hô thì đó là một niềm an ủi vì có người đồng hành, nhưng không vì thế mà trở nên tự mãn. Ngược lại nếu bị phê bình thì cũng nên suy nghĩ mà chớ buồn phiền. Ai khuyên ta mà khuyên phải là bạn ta. Ai chê ta mà chê phải là thầy ta. “Tam nhân đồng hành tắc hữu ngã sư”. Trong cái rủi có cái may như lái ông thất mã, nhờ đó mình hiểu thêm về thế thái nhân tình, tích lũy kinh nghiệm để mưu cầu đại cuộc.

“Giả thử đường đời bằng phẳng cả, anh hùng hào kiệt có hơn ai”. Chương ngại ở đời là nấc thang cho kẻ anh tài, kho tàng cho người khôn khéo. Trong hoàn cảnh nước mất nhà tan gần 3 triệu dân Việt đã tái tạo đời sống mới tại hải ngoại. Hãy xem đó như một cuộc du học bất đắc dĩ, không thông qua một kinh nghiệm nào về sinh ngữ, trình độ văn hoá, chỉ cần sự quyết tâm ra đi tìm tự do dù phải vượt bể, trèo non, lên ghềnh xuống thác, để lánh nạn cộng sản trước sự đón tiếp đầy tình người của thế giới tự do. “Có gió cả mới hay cây cứng, không đường dài nào biết ngựa hay”!

Không oán thiên, vu nhân là đạo lý thường tình của nhân thế. Cố gắng lãnh hội nghịch cảnh một cách khôn khéo, tương kế tựu kế, bỏ khuyết thành ưu, để mưu cầu phúc lợi chung cho nhân quần xã hội với thái độ kiên cường “Phú quý bất năng dâm, bần tiện bất năng di, uy vũ bất năng khuất”. Đối với người Việt quốc gia không phi báng trong lời nói hay ác độc trong hành động. Phi báng, hành động ác hiểm chỉ là hạ sách, vì không có khả năng nào khác như các chế độ độc tài, chỉ biết đàn áp vì không có khả năng thuyết phục. Ra tay ác hiểm sẽ tạo nên ảnh hưởng dây chuyền, oan oan tương báo, dễ rơi vào mê lộ, tâm hồn sẽ bị xao xuyến. Mỗi khi tâm động, thì con người thường mất bình tĩnh cũng như một khi đã nổi cơn điên thì “Người khôn hoá dại, người hiền hoá ngu”. Phản ứng vụng về, cơ hội thành công sẽ giảm bớt và rất dễ chuốc lấy thất bại.

“Thất bại là mẹ thành công” là kim chỉ nam cho những ai có lý tưởng. Bậc trượng phu (gentlemen) thường lấy đức mà xử thế, lấy trí mà mở rộng tầm mắt nhân sinh, lấy nhân làm nguyên động lực thúc đẩy hành động, “nhân giả vô địch”, người có lòng nhân không ai thắng nổi, nhằm xây dựng, giải hoá xung khắc trong các xây dựng xã hội lành mạnh. Sự xung khắc có thể do quan niệm lệch lạc về các vấn đề xảy ra trong xã hội. Ông nói gà, bà nói vịt. Nhận chân thành giả, lộng giả thành chân, hụp lặn trong cõi vô minh. Mỗi khi con người nhìn sự đời, “mờ mờ nhân ảnh như người đi đêm”, thì rất dễ ngộ nhận, có khi biến bạn thành thù, biến thù thành bạn, biến gà thành cáo: In the night, imaging some fear. How easy is a bush supposed a bear. Câu chuyện thầy bói xem voi của Ấn độ hơn ba

ngàn năm về trước đã là dụ ngôn thể hiện cái nhìn phiến diện về đời người, người ở đời và thế sự.

Ngày nay, khi nghĩ về sự xung đột giữa chính, tà thì chúng ta thường nghĩ tà không thể thắng chính. Điều này được chứng minh rõ rệt qua lịch sử. Từ cuộc cách mạng vô sản năm 1917 tại Nga sô đến cuối thập niên 1980, có thể nói chế độ cộng sản chiếm gần 1/2 thế giới. Sau năm 1990 chỉ còn lại 4 nước cộng sản. Vì chế độ cộng sản đi ngược lại tiến trình nhân bản hoá của nhân loại, không tôn trọng tự do, dân chủ, nhân quyền là những quyền căn bản của nhân loại nên CNCS dần dần bị đào thải.

Tinh thần duy vật của chủ nghĩa CS khiến cho con người mất dần nhân tính (humanity). Nếu không có Hoa kỳ cứu giúp thì dân tộc Tàu đến nay chưa chắc thoát khỏi ách cai trị của đế quốc Nhật. Thế mà Tàu Cộng vô lương tâm dùng phương pháp bá đạo nên thế giới cộng sản đã bị nhân loại ruồng bỏ, địa bàn hoạt động ngày càng bị thu hẹp. Chiến dịch dùng độc trùng Vũ Hán, nhằm tận diệt thế giới tự do, để bành trướng đế quốc cộng sản là chiến dịch tự sát (a suicide mission) khiến cho thế giới kinh tởm chủ nghĩa CS vô thần.

Trong nỗ lực quang phục quê hương, người Việt quốc gia chân chính có chung một mục tiêu tái lập tự do, dân chủ, nhân quyền cho Việt Nam, nhưng phương thức đấu tranh đôi khi dị biệt. Phương thức đấu tranh dị biệt không phải là mâu thuẫn hay tương khắc. Đường nào cũng đến La Mã, miễn là các đoàn thể biết tôn trọng lẫn nhau, biết phân công, phân nhiệm trong công tác đấu tranh thay vì ôm đồm nhưng không đủ khả năng về nhân tài, vật lực, ôm nhiều, không chặt –*qui beaucoup embrasse, mal étreint*–. Chiến thuật, chiến lược có thể thay đổi, biến hoá linh động tùy hoàn cảnh và thời gian, nhưng tốt nhất là tránh áp dụng những phương thức bá đạo để tranh giành ảnh hưởng giữa các đoàn thể quốc gia.

Ngoài vấn đề Quốc Cộng, cộng đồng chúng ta có hàng trăm đoàn thể lớn, nhỏ đang hoạt động thể hiện tinh thần “Quốc gia hưng vong thất phu hữu trách”. Trải qua 45 năm thử thách, có đoàn thể cũ mai một, có đoàn thể mới xuất hiện. Nhiều người thành tâm biết chọn mặt gửi vàng, luôn nói lên lời công đạo thay vì gán cho các đoàn thể đấu tranh là “hoang tưởng” hay “tự sướng”.

Thực ra thì nhiều đoàn thể sinh hoạt thể hiện tinh thần tự do lập hội trong các quốc gia dân chủ, không có vấn đề độc quyền lập hội, để bóp nghẹt quyền tự do tư tưởng của người dân như chính sách của các nước độc tài như cộng sản Bắc Hàn, Cuba, Tàu Cộng và Việt Nam. Các nước CS không xem hạnh phúc của người dân là quan trọng. Điều quan trọng đối với họ là thâm tóm tài nguyên quốc gia để làm gia sản cho cán bộ và đảng CS, để đảng có tài nguyên cai trị muôn đời, không bao giờ muốn thay đổi từ độc tài qua dân chủ. “Tài tụ tắc dân tán”. Không quân phân tài sản quốc gia cho toàn dân là một trong những nguyên nhân khiến chúng chán oán ghét chế độ CS vô thần. Trong thập niên 1960-70, đảng CS Hà Nội ký thác hàng ngàn tỷ USD tại nhà Bank ở Thụy sĩ trong lúc VNCH xin HK viện trợ 300 triệu USD, bị Quốc Hội DC từ chối!

Làm thế nào để hoà giải Cộng Hoà và Dân Chủ? Việc này lớn nên rất khó quản. Tuy nhiên, tùy cách nhìn mà chúng ta có thể dĩ hoà vi quý trong việc ủng hộ. Nếu chúng ta nhìn chính sách của CH hay DC là mục đích thì khó hoá giải. Tuy nhiên, nếu nhìn chủ trương CH hay DC như là phương tiện cho công tác đấu tranh cho Việt Nam được tự do, dân chủ thì đa số người Việt trưởng thành tại hải ngoại hiện nay ủng hộ chủ trương của đảng CH dựa trên các yếu tố khách quan như chính sách đối ngoại của các đảng và tâm lý quần chúng thể hiện qua lịch sử, báo chí, truyền thanh, truyền hình đang diễn tiến trong mùa bầu cử 2020.

Xem chính sách CH hay DC như là phương tiện thì chúng ta dễ ủng hộ, linh động hơn nên ít gây nên xung khắc. Nghĩa là chính sách nào phù hợp cho mục đích đặc thù mang lại tự do dân chủ cho Việt Nam thì chúng ta tạm thời hỗ trợ.

Phản ứng của cá nhân có thể giúp lượng định hành vi do tư lợi hay vì công ích. Nếu vì tư lợi cho cá nhân hay phe phái thì “Tài tụ tắc dân tán”. Ngược lại vì công ích và phúc lợi chung thì “Tài tán tắc dân tụ”. Tài đây chẳng những là tài vật mà còn là khả năng, tâm hồn, thiện chí, sự dấn thân.

Những gì mang lại hữu ích chung nhân quần, xã hội, quốc gia, dân tộc là chính nghĩa như chính nghĩa xây dựng dân chủ cho Việt Nam. Dĩ hoà vi quý để phục vụ chính nghĩa là niềm mong ước chung của tất cả chúng ta, những người Việt quốc gia vậy.

Trần Xuân Thời

Nguồn: Internet eMail by Trần Xuân Thời chuyển

*Đăng ngày Chúa Nhật, April 5, 2020
Ban kỹ thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*